

Sărbătorirea ziarului **DRUM**

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 26, NR. 665, IANUARIE 2023

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Editorial

Bine ai venit, 2023!

Cu urcușuri și coborâșuri, cu împliniri și neîmpliniri, cu întrebări și răspunsuri, cu multe așteptări, ... a mai trecut un an!

Am pornit înainte, cu speranța că vom trăi altul mai bun, fără sincopile prin care am trecut în ultimii trei ani. Păstrăm aprinsă în suflet candela credinței că rugile noastre pentru sănătate, prosperitate, liniște și pace în lume, vor fi auzite acolo, sus, de unde Creatorul încă veghează asupra creației Sale.

Oameni fiind, avem sădiți în noi, deopotrivă, germenii răului și ai binelui, purtăm ca veșminte nevăzute zecile de straturi cu depuneri familiale, sociale, educaționale, politice. Avem tentația să ne definim într-un anume fel, uitând sau neștiind că suntem mai mult decât atât. Evităm situații pe care ceilalți le dezaprobă și încercăm să aderăm la grupuri unde ne simțim confortabil și cu care împărtășim aceleași idealuri. Unii dintre noi, crezându-ne intangibili, ne constituim în instanțe și îi atacăm pe cei mai slabi sau doar diferiți (prin credință, educație, cultură, atitudine, culoarea pielii ...), și, de aici, conflictele interpersonale, regionale, interstatale.

În anul care s-a scurs, am văzut cum oamenii își fac rău unii altora, în numele unor orgolii nejustificate. Poate că, până la urmă, înțelepciunea va prima în 2023 și se vor stinge „războaiele aprinse”, dacă cei de pe câmpul de luptă vor conștientiza: „căci noi murind în sânge, ei pot să fie mari ...”.

În contrast cu ororile văzute pe micul ecran, care bântuie omenirea, chiar în timpul sărbătorilor de Crăciun și de Anul Nou, la nivelul comunității noastre, s-au întâmplat lucruri minunate.

În zilele premergătoare Crăciunului, orașul și-a schimbat înfățișarea, prin lumații cu urări de bine și La mulți ani!, prin bradul strălucitor din centrul municipiului, alături de care copiii încântați se lăsau fotografiați de părinții lor ... Grupurile de colindători ieșeau cu sacosele pline din sediul Primăriei, al Casei de Cultură și din alte instituții pe unde colindau. Mulți localnici dăruiau cu generozitate, de acolo, din pușinul lor, celor care cerșeau, încercând să le facă viața un pic mai ușoară și gândind, poate, la cuvintele Sfântului Ștefan: „Dăruind, vei dobândi!”.

Existența noastră, tot mai incertă, cu inexactități și obscurități, care uneori ne depășesc puterea de înțelegere, capătă sensuri tainice și reverberante cu sufletul nostru de români.

Sper ca mesajele mele, prin care pledez pentru iubirea aproapelui, ajutorarea dezinteresată, facerea binelui, altruismul ... să ajungă la sufletul cititorului, iar rândurile în care am surprins atmosfera acestor vremuri de luptă și jertfă, pe care le trăim, să constituie o mărturie sinceră la judecata viitorului.

La mulți și rodnici ani, dragi români!

Domnița NEAGA

15 ianuarie - Ziua Culturii Naționale

Poetul Lucian Blaga amintea, în volumul *Spațiul mioritic* (Editura Cartea Românească, 1936), despre „Idea Eminescu”: „Ea este pentru noi, pentru neamul nostru, o idee forță. Nu știu în ce măsură izbutim să o facem să devină idee forță. Pentru creșterea noastră intelectuală, pentru devenirea noastră spirituală, este o idee esențială”.

O idee forță ... ideea Eminescu ...

În data de 13 ianuarie, la Roșiori de Vede, la DCECS, s-a celebrat Ziua Culturii Naționale și 173 de ani de la nașterea „Luceafărului poeziei românești”, Mihai Eminescu, poetul național al României. Cu acest prilej, la Roșiori de Vede, s-au organizat diverse evenimente omagiale din inițiativa Consiliului Local, al Primăriei Municipiului Roșiori de Vede și prin implicarea Direcției pentru Cultură, Educație, Creație și Sport.

Ca în fiecare an, la statuia marelui poet din Parcul Central „Av. Popescu Nicolae Vede”, elevii tuturor instituțiilor școlare roșiorene au depus, în semn de profund omagiu, flori și au recitat și au cântat poeziile sale. Am remarcat copii cu chipul poetului pictat în acuarelă, ținut cu stăruință la pieptul lor micuț, parcă în dorința de a-și însuși trăirea eminesciană, de o

tulburătoare inocentă. Pe rând, elevii școlilor și liceelor roșiorene au recitat din opera eminesciană, acest moment artistic desfășurându-se după depunerea florilor pe soclul statuii lui Eminescu.

Activitatea cultural-artistică organizată de Casa de Cultură, structură a Direcției pentru Cultură, Creație, Educație și Sport, a adus sub același acoperiș peste 70 de participanți, de toate vârstele, toți iubitori de poezie și artă!

La manifestare, au participat scriitorii roșioreni, iubitori de cultură și literatură.

Invitatul de onoare a fost prof. dr. Iulian Bitoleanu, de la Colegiul Național Anastasescu, care a susținut comunicarea „**Ultimele zvâcniri ale unui geniu**”. Asociația Culturală „Mihai Eminescu” de la Colegiul Național „Anastasescu” din localitate, asociație condusă și îndrumată de profesoara Simona Băluș, președinta Fundației „Mihai Eminescu”, a fost de asemenea prezentă la eveniment.

Sub denumirea „**Ce te legeni codrule?...**”, elevii de la corul Colegiului Național „Anastasescu”, sub îndrumarea prof. dr. Petrică Pedroi au interpretat în fața publicului prezent o suită de cântece din opera eminesciană sau inspirate de aceasta.

Închei prin ce spunea criticul literar și eminescolog, acad. prof. dr. Zoe Dumitrescu Bușulenga (devenită ulterior Maica Benedicta) în studiul „Eminescu — cultură și creație” (1976): „Ca o stea fixă, opera eminesciană luminează acum întregul cer al nației dându-i glorioasele ei raze, arătând participarea ei la algoritmurile genilor universale”. (...) „Lumina Lui, a Poetului, este veșnică pentru că actualitatea **marilor** este eternă”.

Monica TUINETE
Foto: Silviu ARSU

Ziarul DRUM sărbătorit la împlinirea unui sfert de veac de existență

Ziarul roșiorean *Drum* este unul dintre cele mai vechi periodice culturale din județul Teleorman, din perioada postdecembristă, împlinind, la 19 decembrie 2022, 25 de ani de când apare regulat, având în prezent ritmicitate mensuală. Cu acest minunat prilej, membrii redacției ziarului împreună cu cititorii săi fideli s-au reunit, la Casa Municipală de Cultură din Roșiori de Vede, într-o atmosferă festivă, programul manifestării culturale fiind unul foarte bogat.

Mai întâi de toate, după un preludiv muzical, au fost acordate Diplomele de Excelență tuturor celor care au contribuit la realizarea ziarului, salvând astfel tradiția presei roșiorene. Diplomele au fost înmânate de dl primar al municipiului Roșiori de Vede, economistul Valerică Gheorghe Cărciumaru, un mare iubitor al artei și al culturii.

Punctul doi al sărbătorii culturale l-au constituit alocuțiunile profesorilor și scriitorilor roșioreni Domnița Neaga și Cristian Gabriel Mărușaru care au revelat și relevant momente importante din istoria ziarului și au vorbit despre drumiști de ieri și de azi, subliniind ambii ideea că avem datoria de a păstra tradiția începută acum 25 de ani.

Parcă pentru a mai descreți frunțile celor prezente, programul întâlnirii a continuat cu recitalul muzical de excepție al tânărului Florin Ciobanu, o stea în ascensiune a muzicii roșiorene, care a reușit cu vocea sa caldă să-și emoționeze auditoriul.

Punctul culminant al întâlnirii l-a reprezentat lansarea cărții *Natura înainte să moară* a profesorului Pătruleț Bozdoc, drumist și domnia sa cu state vechi. Cartea a fost publicată în cadrul colecției editoriale „Drum”, cu numărul 40 (un alt număr rotund), la prestigioasa editură craioveană Aius, fiind prefațată de nimeni alta decât de dna Monica Tuinete, redactor-șef al ziarului „Drum”.

Întotdeauna sunt emoționante astfel de întâlniri culturale pentru că avem prilejul de a sărbători între colegi și prieteni momente importante din istoria spiritualității comunității locale, cum este, de pildă, și această zi a ziarului „Drum”.

La mulți ani publicației noastre de suflet, precum și tuturor celor care o realizează!

Cristian Gabriel MORARU

EUROPA DE ACASĂ

GALA VOLUNTARILOR, A PUNCTELOR DE INFORMARE EUROPEANĂ ȘI A PARTENERILOR EUROPE DIRECT TELEORMAN - 2022

„Trebuie să găsim timp să ne oprim și să le mulțumim oamenilor care fac diferența în viața noastră”, spunea John F. Kennedy.

Este ceea ce am făcut noi, **EUROPE DIRECT Teleorman**, în data de 28 decembrie: ne-am găsit timp să mulțumim tuturor celor care, în anul 2022, s-au remarcat prin sprijinul acordat echipei de proiect în organizarea activităților cu tematică europeană sau prin promovarea și mediatizarea priorităților

Uniunii Europene sau a evenimentelor ED Teleorman.

Gala a debutat cu prezentarea materialului „**ED Teleorman — legătura TA cu EUROPA — anul 2022**” - documentar video marca ED Teleorman, de altfel o retrospectivă a celor mai importante activități derulate în anul 2022, material realizat de Bianca Tutunaru, Aurelia Bărbuț și Marinela Rușanu.

Marinela Rușanu
Aurelia Bărbuț

Continuare în pagina 8

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

14.11.2022 – „Postul este o faptă de virtute, un exercițiu de înfrânare a poftelor trupului și de întărire a voinței, o formă de pocăință, deci mijloc de mântuire. Dar este în același timp, și un act de cult, adică o faptă de cinstire a lui Dumnezeu, pentru că el este o jertfă, adică o renunțare de bună voie la ceva care ne este îngăduit, izvorâtă de iubirea și respectul pe care îl avem față de Dumnezeu. Postul este și un mijloc de desăvârșire, de omorâre a voii trupului, un semn văzut al râvnii și sârguinței noastre, spre asemănarea cu Dumnezeu și cu îngerii, care n-au nevoie de hrană. «Postul este lucrul lui Dumnezeu, căci Lui nu-l trebuie hrană – scrie Sf. Simeon al Tesalonicului. Este viață și petrecere îngerească, pentru că îngerii sunt fără hrană. Este omorârea trupului, că acesta hrănindu-se, ne-a făcut morți și izgonirea patimilor este postul, căci lăcomia întărește patimile trupului» (doxologia.ro).

19.11.2022 – „Creșterea prețurilor și povara ratelor au dat naștere unui nou fenomen: depresia financiară. Să nu știi dacă îți permiți să cumperi mâncare sau dacă ai bani de facturi sunt griji peste care mulți români nu pot trece fără ajutor de specialitate. În ultimele trei luni, numărul cazurilor de depresie tratate la Institutul de Psihiatrie Socia din Iași s-a dublat” (Digi 24).

23.11.2022 – Email: Ai câștigat un parfum! Comandă pentru premiu!... Hm! Am câștigat sau nu am câștigat??!

* „Noi suntem din ce în ce mai puțini / cei ce vin după noi sunt și mai puțini / astfel că școala vieții se va închide curând / evident, din lipsă de elevi, cadrele didactice competente vor fi redistribuite în vastul imperiu galactic despre care ne povesteau atâtea străbunii noștri, la culcare / iar noi le numeam basme” (Victoria Milescu).

24.11.2022 – Ai primit Revistele „Caligraf” și „Teleormanul Cultural”. Au fost decernate Premiile literare ale revistei „Caligraf”. Constați: Nicoleta Stăvărache - Premiul pentru poezie, Cornel Basarabescu - Premiul pentru proză, Nicoleta Milea - Premiul pentru critică literară, Gabriel Argeșeanu - Premiul pentru publicistică. Și tu ai obținut în anul 2012 Premiul revistei „Caligraf” pentru poezie. Și??!!...

1.12.2022 – Cea mai frumoasă legendă (continuare în pag. 7)

despre țara noastră: „Se spune că, într-o bună zi, a trecut Dumnezeu pe Pământ și a dăruit fiecărui neam câte o țară. Și a fost seară și ... la poarta lui Dumnezeu-Tatăl a apărut un păstor de oi care era împreună cu familia și neamul său de păstori. Dumnezeu L-a invitat în Casa Lui și au stat la Cină.

– Bunule Păstor, care îți este păsul de ai ajuns la Mine? Întreabă Dumnezeu pe cioban.

– Doamne Dumnezeule, am venit să primim și noi o bucată de pământ unde să ne odihnim sufletele, însă se vede că am întârziat și nu mai este loc pentru noi, a spus bătrânul, îngenunchind în fața lui Dumnezeu.

– Care vă este numele neamului vostru, bătrâne Păstor? a întrebat Creatorul.

– Noi ne numim români.

După ce a privit îndelung la neamul românesc, Dumnezeu a chemat pe Sf. Apostol Petru și l-a întrebat:

– Petre, mai este loc de o țară pentru români, pe Pământ?

– Nu, Doamne! ... Tot pământul a fost dăruit tuturor neamurilor, după porunca Ta.

– Bine, Petre ... Acum dă-le românilor țara pe care am păstrat-o pentru Noi.

Și de atunci noi locuim în ȚARA LUI DUMNEZEU. O patrie frumoasă, o țară cu munți și câmpii, cu ape și cer senin, o țară ca o grădină din Rai unde Maica Domnului îngrijește rugăciunile și florile Cerului. România este Țara lui Dumnezeu de la începutul lumii”.

6.12.2022 – „În ciuda tuturor rătăcirilor, fericirea se găsește pe o busolă îngustă și printre obiecte care ne sunt de obicei în jur” (Bulwer).

8.12.2022 – România și Bulgaria nu au fost admise în spațiul Schengen. Împotriva au votat Austria și Olanda fiindcă se tem de o intensificare a migrației către Occident.

9.12.2022 – „Patronul Aurocar, firmă ce activează în județele Hunedoara și Alba, Dan Aurel Pricăjan, și-a anulat vacanța în Austria, unde trebuia să meargă cu angajații săi, la începutul lunii ianuarie. Decizia a venit în urma votului pe care Austria l-a dat ieri împotriva aderării României la Spațiul Schengen” (știridinunedoara.ro).

Florina CARVACI

Citatul lunii

„Îndoiala, vecină cu necredința — e imponderabilul din care te poți înclina fie într-o parte, fie în alta, e punctul neutru al cumpenei, e acea muchie de cuțit care te poate salva sau te poate prăbuși.”

(„Cartea deschisă a Împărăției. De la Betleemul Nașterii la Ierusalimul Învierii”, Bartolomeu Anania)

Rubrică îngrijită de Adriana Miu

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Am început anul 2023 cu precipitații lichide, ci nu cu precipitații solide: marți, 10, și miercuri, 11 ianuarie, ploile căzute au însumat peste 10 litri pe metru pătrat. E bine și așa. De asemenea, au fost numai temperaturi pozitive, uneori până la +14 grade Celsius.

Toamna anului trecut a fost capricioasă. De exemplu, vineri, 11 noiembrie, au căzut 10-12 litri pe metru pătrat de apă, fiind cea mai bună ploaie a toamnei până la acea dată. Alte zile ploioase au fost duminică, 20 noiembrie, și luni, 21 noiembrie. Joi, 1 decembrie 2022, s-au înregistrat ploaie, lapoviță și ninsoare.

A fost singura zi cu zăpadă de circa 2-

3 cm grosime, până azi, la mijlocul lui ianuarie 2023.

La prânz

Înainte de sfârșitul lucrărilor de reabilitare a „Teatrului de vară”, edilii municipiului au înlocuit băncile vechi cu altele noi, și mai multe ca număr, pe aleile parcului „Nicolae Bălcescu”, de la sudul stației CFR „Roșiori Nord”.

În amurg

Din cele 42 de CTS „Centru de testare soiuri” câte au existat în România, mai sunt doar 25, dintre care unul este cel de la Troianu-Roșiori. Specialiștii lui au postat pe facebook, de multe ori, tarlale cu rezultatele bune ale muncii lor.

Gh. Tutcălău

Trăire creștină

Bătrânețea — pragul veșniciei

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a considerat înțelept ca anul 2023 să fie „Anul omagial al pastorației persoanelor vârstnice” și „Anul comemorativ al imnografilor și cântăreților bisericești” în Patriarhia Română. „Bunicii aceștia care au lucrat o viață întreagă trebuie amintiți și ei în preocuparea Bisericii”, spunea Preafericitul Părinte Patriarh la începutul ședinței sinodale în care s-a decis această omagiere. În fond, ce mai reprezintă bătrânul pentru societatea de astăzi, marcată de ideea progresului și a performanței imediate? Dacă nu o povară financiară, în cel mai fericit caz, obiectul unor discuții interminabile cu iz electoral.

Nu pot uita un cuvânt al Preasfințitului Părinte Episcop Galaction, spus într-un context mai restrâns: „bătrânețea e frumoasă dacă nu depinzi de nimeni sau nu ești povară cuiva!”, adăugând că „bătrânețea o ai așa cum îți ai pregătit-o”. Când am auzit, mi s-au părut extrem de profunde aceste gânduri. Nu toți oamenii apucă bătrânețea. Unii sunt chemați la cele veșnice fără să-și mai poată face un bilanț. Cu stilul specific, Octavian Paler, ajuns la o vârstă onorabilă, spunea într-un interviu că, pentru a avea parte de o înmormântare frumoasă, e bine să mori de tânăr. Mai târziu vor spune ceilalți că „a trăit suficient”, ceea ce și e cazul meu — conchide el.

Unii fac din bătrânețe un timp al amintirilor chinuitoare. Expresii precum „pe vremea mea era mai bine” sau „eu dacă eram mai tânăr nu aș fi făcut asta sau asta” nu ne sunt prea străine. Scriu aceste rânduri într-un moment al vieții în care mă pot uita în trecut, dar încă, teoretic, mai pot arunca o privire și spre viitor. Nu știu cum voi trăi bătrânețea, dacă Bunul Dumnezeu o va îngădui. Dar mă pregătesc să o trăiesc cât mai curat și corect cu putință. Am conștiința că această lume, în care am fost chemat la viață, nu-mi aparține și alții au lucrat ca să fie așa cum a fost până când eu am putut face ceva pentru mine și pentru ceilalți. Și acum eu încerc să fac ceva pentru cei care vor veni după mine. Alții își trăiesc onest bătrânețea ca etapă dorită, ca o primăvară a veșniciei și nu ca o iarnă a vieții, cu anumite regrete mântuitoare și cu un tip de resemnare ziditoare. Cred că nu toate regretele sunt dăunătoare. Regretul că nu am împlinit tot binele de care aș fi fost capabil dar că „acum fac tot ce îmi stă în putere ca să împlinesc binele” este ziditor. Paradoxal, societatea consumeristă în care trăim devalorizează pe cei vârstnici, dar are nevoie și de certificarea celor peste care au trecut mai mulți ani. Antonie de Suroj spunea că „tânărul este foc

ce arde, iar bătrânul foc ce luminează” și îi cerea lui Dumnezeu să-i rânduiască să fie foc ce arde și aduce lumină deodată.

La toate popoarele s-a găsit, în istoria lor, un sfat al bătrânilor, un sfat al înțelepților care, prin însăși experiența vieții, aduc un plus de valoare îndrumărilor și sfaturilor lor. Sfântul Ioan Gură de Aur are însă și un cuvânt de avertizare pentru bătrâni, spunându-le: „Tu însuși, bătrâne, să îți respecti primul vârstă ta! Dacă nu o să faci asta, cum să te respecte cel tânăr?”

Între cele zece porunci există una care are și o promisiune din partea lui Dumnezeu: „cinstește pe tatăl tău și pe mama ta ca să îți fie bine și să trăiești ani mulți în pământul pe care Domnul Dumnezeu ți-l va da ție!” Sunt două aspecte esențiale. Întâi, faptul că cinstirea părinților este cuprinsă în cele 10 porunci nu e o chestiune ușoară, la îndemâna tuturor. Intră în ecuația dificilă a vieții. Dumnezeu pune bazele relației dintre părinți și copii, dintre bătrâni și tineri; ne arată care trebuie să fie raportul dintre cele două categorii de temporalitate umană, anume cinstea. Apoi, cinstirea părinților asigură progresul spiritual al celui care împlinește aceasta și astfel, societatea se modelează în bine. Mărturia unui gânditor creștin era aceea că gradul de civilizație al unei societăți este dat de modul în care aceasta se raportează la copii, bătrâni și bolnavi. Deci civilizația nu este sinonimă cu profitul economic. A fi civilizat înseamnă a fi și moral, respectând cadrul moral în care te-ai născut și pe care nu l-ai decis tu. Sfântul Apostol Pavel spune că „păgânii care nu au lege din fire săvârșesc ale legii...”.

Atunci când am avut în gând acest articol mi-am amintit câteva versuri din Ion Minulescu de care amintește tatăl meu la fiecare aniversare de câțiva ani încoace: „În orașu-n care plouă de trei ori pe săptămână / Un bătrân și o bătrână / - Două jucării stricate - / Merg ținându-se de mână...”.

E o perspectivă și aceasta!

Dacă psihologia propune imperios nevoia de a învăța arta de a muri, pentru conștiința creștină este important să învățăm că bătrânețea este timpul în care deprindem arta Întâlnirii cu Părintele Ceresc, ca parte dintr-un dialog ce continuă în veșnicie, dorit de Dumnezeu și, poate, refuzat de noi câteodată. Mărturia biblică este precisă: „Înainte celui cărunt să te scoli, să cinstești fața bătrânului și să te temi de Domnul Dumnezeul tău.” (Levitici 19, 32).

Pr. Eugen Cătălin PĂUNESCU

DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA MUNICIPALĂ DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Redactor Șef: Monica Tuinete

Tehnoredactare: Vladimir Mutu

Colectivul de redacție:

Domnița Neaga, Cristian Gabriel Moraru, Iulian Bitoleanu, Ion Scarlat, Ioan Romeo Roșianu, Petre Bozdoc, Gheorghe Tutcălău, Victor Osăceanu, Eugen Cătălin Păunescu, Virgil Andronescu, Daniela Achim Harabagiu, Gabriel Argeșeanu, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocar, Monica Tuinete

Culegere texte: Monica Tuinete

Distribuire presă: Elvira Stângă

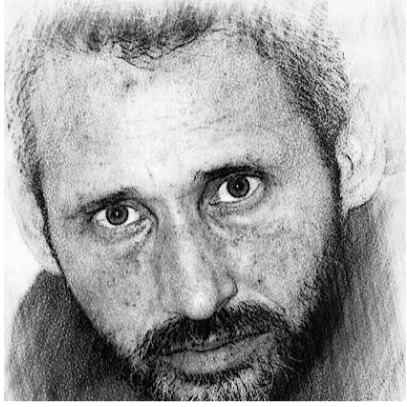
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54 - 56, Roșiori de Vede. Telefon: 0247 460619. E-mail: ziaruldrum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

Cutiuța cu amintiri (X)

AȘA DA sau AȘA NU?!

Cică DECENȚA are o anumită însemnătate pentru un om de 40-50 de ani și altă însemnătate pentru un elev de 14-18 ani, zise Adriana Săftoiu. O fi așa, n-o fi așa!? Eu cred că DECENȚA e aceeași pentru toți sau ar trebui să fie. Cică e traumatizantă aplicarea unei muștrări unor elevi indecenți în fața colegilor acestora, zice-se că s-a întâmplat așa ceva. O fi, n-o fi așa!? Dar cu profesorii cum rămâne după ce unii elevii îi calcă în picioare atât la propriu cât și la figurat? Nici unii și nici ceilalți nu sunt perfecți, sunt în același sistem, dar decentii pot fi. (dex: DECENȚA = Respect pentru bunele moravuri; bun simț). Această fiind definiția la DEX, cum rămâne cu decența și cu muștrarea în fața clasei? Elevii critică proiectul, parlamentarii îl retraseră; poate că vor scrie ei unul nou în care să aibă acces și la arme de tot felul și la droguri, că la alcool, fuste super-mini, decolteuri adânci și mașini *bengoase*, scumpe cât palatele politrucilor dătători cu părerea în orice; în toate astea s-au înțeles tacit încă de prin anii '90. Dar elevii deștepti care nu au nici pachetele la ei, îmbrăcăminte de la sh, vin cu ce pot la școală, dar vin, vin chiar și pe jos zeci de km pe orice vreme, aceștia nu rămân traumatizați când li se întâmplă să vadă dezmațul culinar și de altă natură al colegilor și etichetarea acestora ca *săraki* și *tocilan*? Pe ei ce psihologi îi apără și tratează de complexe ce nu ar trebui să existe într-o societate normală la cap? Cică e umilitoare muștrarea, cică un copil a rămas traumatizat (?), muștrat fiind în fața colegilor, cică nu mai există exmatriculare; dar scăderea notei la purtare până sub 8, însemnând repetenție, se poate face? Vaaii, vai, vai, *ne întoarceam în comunism!*, ba mai rău, în Evul Mediu!, ziseră niște politrucci! Asta da INDECENȚĂ!

Să ne aducem aminte de cum ne ridicau de *giulufi* tovarășii învățători și profesori, de ne ustura la inimă până ne curgeau lacrimile șiroi, cum trimiteau acasă sectoristul de miliție când exageram cu chiuleala, cum, dacă nu aveai caiete de curat și maculator, erai pedepsit în diferite feluri, cum alergau după noi băieții să ne tundă pletele și, când ne prindeau, ne *căpriceau*, cum fetele erau obligate să vină îmbrăcate ca niște măicuțe, cum ne lăsau corigenți și repetenți când ne mai scăpa vreo glumă proastă sau spărgeam tabloul *celui mai iubit fiu al țării*, cum nota la purtare făcea totul ș. a. m. d.

Să ne amintim de orele în schimburi în clase *încălzite* bocnă cu lemne și cărbuni, cum, până prin octombrie-noiembrie, eram pe câmpurile patriei la adunat resturi de legume ori la depănușat *ciocălăi* de porumb, cum părinții copiilor cu deficiențe medicale erau obligați prin toate mijloacele de presiuni asupra părinților să fie retrași de la școală în primii ani ai claselor primare, cum primeam nota 2 pentru copiat, cum eram dați cu capul de tablă când nu știam lecția, cum unii treceau ca găștele prin apă pentru că părinții unora aduceau găleți cu brânză și lapte, făceau cojoace profesorilor, care, de ziua lor, primeau și câte un tort din

partea unor părinți care lucrau pe la un laborator de cofetărie, cum câte unii profesori cu *har* în ale versificației, membri de partid fanatici și aței convinși, ne *cafteau* spunându-și *poezia* în fața clasei (*unde dai și unde crapă, x al meu cu cap de capră!*), și câte alte umilinte primite în stil comunist, într-un sistem educațional de tip sovietic.

Și uite că mulți dintre noi am învățat să citim și să scriem, am învățat vorbirea limbii române corecte gramatical, am citit literatură, am reușit în viață cinstit și curat, fără recompense în mașini *bengoase*, fără vile *mișto*, ci doar prin voința de a scăpa de sărăcie, de a ne face mândri părinți (care ne educă cum știu ei mai bine), părinți care lucrau la fabrică în schimburi, iar acasă, bucătăria de pământ din curte ori spălând la mână, gătind la cuptor iarna și vara în curte pe lampa cu gaz. Am învățat că am învățat! Eu nu știu decât un caz, în care un coleg prost crescut, cică alintat de părinți cu bani, obliga colegii să-i dea bani ori îi fura pachetele colegului în pauze, nu știu de *caffeli* sângeroase în școală, doar am auzit că dintr-o joacă prostească s-au întâmplat mici accidente, și când se întâmplau astfel de evenimente *sălbătice* părinții ne spuneau că *trebuie să fi făcut tu ceva, altfel nu ieșea cu încăierare!* și ne mai trăgeau și ei o *chelfăneală* pentru că *nu vreau să mă cert cu vecinul* iar *voi să vă împăcați a doua zi!*. Multe și diverse erau situațiile de *bulling*, dar toate se rezolvau de către fiecare părinte și copilul său în familie. Nu, nu sunt de acord cu bătaia sau umilirea administrată elevului, nu, nu sunt de acord nici cu batjocura elevului asupra profesorului! De ce nu m-a văzut nimeni purtând costum și cravată, indiferent de protocolul situației? Pentru că în vremea șoimilor patriei și a pionieratului eram obligați să purtăm cu *mândrie* cravata portocalie de șoim al patriei, pe cea roșie de pionier și apoi pe cea de ...

Bine că a venit anul 1989 și nu am apucat să *fiu făcut* (f)UTC-ist! Am scăpat de cravată, de uniformă și mai ales de numărul matricol pe care eram obligat să-l port cusut pe umărul stâng al uniformeii (exact ca un pușcăriaș sau ca o vită însemnată); emblema matricolă o purtam în școală apoi, când fugeam de la unele ore pe la câte vreun film indian la cinematograful, o dam jos pentru că era prinsă în capse, capse ce le cumpăram la punguță de la un chioșc aflat în apropierea școlii. Dar, și așa, milițieni îmbrăcați civil ne descopereau în sală și ne duceau la directoratul școlii unde eram făcuți praf în fața profesorilor, apoi în fața clasei, mai ales a *șefei de clasă!* Și acum ca și atunci, existau legi, reguli și statute extreme, aberante.

Toate astea m-au adus la concluzia că, într-adevăr, omul lipsit de DECENȚĂ nu poate fi ținut în frâu decât prin forța cuvântului. Libertatea (nu haosul!), care pentru mine e cea mai de preț avere a omului, ține de fiecare individ în parte, de educația primită în *cei șapte ani de acasă*, dar și de conștiința de sine și de existența aproapei în anumite reguli morale-etiche deloc impuse, ci intrinseci fiecărui individ. Nu sunt un om religios, nici bisericos, am Credința mea în suflet, dar haideti, oameni dragi, să ținem cont de morală, de *Decalogul* biblic, de Legi și Statute, gândind, gândind rațional cu toții, în spiritul bunei conviețuirii, al bunului simț și să facem ca Școala, Cartea, învățătura să fie prietenele noastre cele mai prețuite!

Sănătate și Mulți ani!

P.S.: Și eu am frustrările mele din acele vremuri, dar le țin sub control, mi-am depășit condiția prin educația celor șapte ani de acasă, cât și prin ceea ce școala, învățătorii și profesorii, tovarășii sau domni, m-au învățat.

Virgil ANDRONESCU,

redactor la Revista manifest „Litera 13” din Brăila

Priorități românești

Aurel Vlaicu

Aurel Vlaicu s-a născut în 19 noiembrie 1882, în comuna Biniținți (azi numită Aurel Vlaicu) de lângă Orăștie, din județul Hunedoara. Născut cu 10 ani în urma lui Traian Vuia, și el a fost un inginer român, inventator și pionier al aviației române și mondiale, pilot timpuriu și constructor de avioane. A absolvit Liceul reformat-calvinist din Orăștie, liceu care, din anul 1919, poartă numele său. Aici l-a avut coleg pe Petru Groza, cel ce avea să devină prim-ministru al României. Baccalaureatul și l-a luat în anul 1902, la Liceul Gheorghe Lazăr din Sibiu, oraș în care s-a împrietenit cu Octavian Goga, un alt viitor prim-ministru al țării și scriitor. Și-a început studiile ingineresti la Universitatea Tehnică din Budapesta unde a stat doar două trimestre după care și le-a continuat la Technische Hochschule din München unde obține diploma de inginer în anul 1907. În timpul cât a stat la München a proiectat un aparat de zbor cu aripi batante, proiect pe care l-a abandonat convins fiind că viitorul aparține aeroplanelor acționate cu motor. Apoi a lucrat ca inginer la uzinele Opel din Russelsheim, de unde, după o perioadă de timp, la sfârșitul anului 1908, revine în satul natal. Aici, împreună cu fratele său, realizează un planor, chiar pe pășunea de la marginea satului, cu care face și primele zboruri ridicându-se până la o înălțime de 10-15 m și planând pe o distanță de circa 80-100 de metri.

În octombrie 1909, realizează un aeromodel ce funcționa prin învârtirea elicelor cu ajutorul unor fire de cauciuc răsucite, model prezentat lui Spiru Haret, Ministrul Instrucțiunii Publice pe atunci. Spiru Haret, entuziasmat de succesul lui Aurel Vlaicu cu acest aeromodel, intervine pe lângă Ministerul de Război care aprobă fonduri pentru construirea aparatului în atelierele Arsenalului Armatei din Dealul Spirii. Aurel Vlaicu va construi aici un avion (numit Vlaicu I), avion echipat cu două elice coaxiale contrarotative acționate de un motor rotativ de 50 CP de proveniență franceză.

În 17 iulie 1910, după un rulaj de aproximativ 40 m pe Câmpul Cotrocenilor, avionul Vlaicu I, pilotat de inventatorul său, s-a ridicat 3-4 m de la sol, plutind în aer cam 50 m, după care s-a așezat lin și sigur pe pământ. În acea zi, Aurel Vlaicu a înscris în istoria aeronautică română pe primul constructor român care a inventat și construit primul avion în România. Învățând singur să zboare, Aurel Vlaicu a fost primul pilot care și-a încercat în zbor propriul său avion construit în țară, semnând totodată și actul de naștere al aviației românești.

Aurel Vlaicu a participat și la o serie de manevre militare. Se știe că, în 29 septembrie 1910, a dus „ordinul de operații” de la Slatina la Piatra Olt făcând ca România să devină a doua țară din Europa și a treia țară din lume, după SUA și Franța, care a folosit avionul în manevre militare.

La începutul anului 1911, construiește aparatul Vlaicu II (primul zbor în aprilie) cu care a făcut o serie de demonstrații prin țară: la Blaj, Sibiu, Brașov, Constanța, Tg. Mureș, Arad, Orăștie, Hateg etc.

Pe 12 iunie 1912, primește brevetul de pilot nr. 52 eliberat de Federația Aeronautică Internațională după ce executase două zboruri de încercare cu avionul său pe câmpul de la Aspern (Austria). În vara aceluiași an, participă la Concursul Internațional de Aviație desfășurat tot la Aspern în fața a 600 de spectatori și a 45 de concurenți din opt țări ale Europei, câștigând două premii (după alte surse cinci premii: un premiu I și patru premii II) un premiu I pentru viraje scurte și aruncarea proiectilului la țintă de la înălțimea de 300 m și un premiu II pentru aterizare la punct fix, clasându-se în final pe primul loc alături de celebrul aviator francez Roland Gaross, cel mai renumit pilot al acelor vremuri. Pentru cititorii ziarului nostru, așa da câteva detalii

despre Roland Gaross, cel al cărui nume îl poartă marele turneu de tenis ce se desfășoară în capitala Franței în a doua jumătate a lunii mai a fiecărui an. Roland Gaross nu a fost un mare tenisman al Franței, ci un excelent pilot de avioane pe plan mondial, declarat erou al Franței pentru meritele sale, faptele sale dovedite în Primul Război Mondial. După realizarea unor performanțe ca pilot pe plan mondial, s-a alăturat Armatei Franceze, în calitate de pilot de vânătoare săvârșind fapte de vitejie, doborând aeronave inamice (germane). După un prizonierat de doi ani în Germania revine în Armata Franței (Escadrila 26) făcându-și datoria până pe 5 octombrie 1918 când este doborât și ucis în apropiere de Vouziers, cu o lună înainte de sfârșitul războiului și cu o zi înainte să împlinească vârsta de 30 de ani. Arena din Paris care găzduiește Openul Francez, unul dintre cele patru mari turnee de Grand Slam din întreaga lume, a primit numele de Stade de Roland Gaross în 1928 în Onoarea eroului aviator francez cu acest nume care în perioada studiilor sale la Paris era frecvent prezent ca spectator.

Dar, să revenim la Aurel Vlaicu. În urma concursului aviativ de la Aspern unde s-a clasat pe primul loc, cel mai cunoscut ziar vienez Neue Freie Presse scria: „*Minunate și curajoase zboruri a executat românul Aurel Vlaicu pe un aeroplan original, construit chiar de zburător, cu două elice, între care șade aviatorul. De câte ori se răsucea (vira) mașina aceasta în loc, de parea că vine peste cap, lumea răsplătea pe român cu ovății furtunoase, aclamându-l cu un entuziasm de neînchipuit*”.

În anul următor, prietenii săi Magnani și Silișteanu au finalizat construcția avionului Vlaicu III și, cu ajutorul pilotului Petre Macavei, au efectuat câteva zboruri scurte, după care autoritățile vremii au interzis alte încercări. În toamna lui 1916, în timpul ocupației germane, avionul Vlaicu III a fost expedit la Berlin, ultima dată fiind văzut în anul 1940.

În 13 septembrie 1913, încercând să treacă Munții Carpați pentru a participa la serbările organizate la Orăștie de Asociația ASTRA, avionul pilotat de Aurel Vlaicu s-a prăbușit deasupra comunei Bănești de lângă Câmpina. Ancheta a stabilit că pilotul a suferit un atac de cord în timp ce era la manșa avionului. Chiar dacă viața i-a fost curmată brusc, la 31 de ani neîmpliniți, Aurel Vlaicu a lăsat urmă contribuții de necontestat în domeniul aviației fiind amintit astăzi drept un pionier în acest domeniu, dar și un inginer și un inventator de excepție.

Printre invențiile sale se numără și realizarea unei aripi cu profil variabil în zbor în funcție de unghiul de zbor și de viteza aparatului, stabilitatea ridicată a avionului și înclinarea la viraje fără eleroane, trenul de aterizare ușor — printre primele din lume cu roți independente, forma aerodinamică și construcția aproape în totalitate din aluminiu a fuselajului avionului Vlaicu III, reușite care i-au adus la 28 octombrie 1948, post-mortem, titlul de Membru de Onoare al Academiei Române.

Pentru eternizarea numelui său: Aeroportul Băneasa poartă numele de Aurel Vlaicu, la fel comuna natală, liceul din Orăștie și o comună din județul Mureș, iar Monetăria Statului, prin Banca Națională a României, a pus în circulație bancnota de 50 de lei pe care este imprimat chipul pilotului.

Prof. Ion SCARLAT

Erată:

Luna trecută, din neatenție, s-au strecurat câteva greșeli gramaticale în articolul dlui prof. Ion Scarlat, motiv pentru care ne cerem scuze pe această cale! Redifuzăm articolul despre Aurel Vlaicu, cu corecturile de rigoare! Vă mulțumim pentru înțelegere!

Redacția

Omul - de când, încotro și până unde?

1.1 - Locul omului în natură

Cum a apărut și încotro evoluează omul au fost și sunt întrebări, pe care ființa dotată cu inteligență și le-a pus din momentul când a început să gândească. La această întrebare s-au dat mult timp două răspunsuri: oamenii primitivi, slabi și dezarmați în fața naturii, au imaginat crearea omului de către o forță supranaturală de care omul urma să se teamă tot timpul existenței sale. Antichitatea, religiile au furnizat multiple legende asupra originii omului, care nu puteau satisface mințile mai luminate. A apărut astfel al doilea răspuns asupra naturii omului, originea lui animală, apariția lui în urma unui proces natural de evoluție. Acest răspuns se conturează în operele filozofilor antici greci și romani:

Empedocles, Anaxagora, Aristotel, Lucretius Carus și alții. Lui Aristotel îi aparține meritul de a fi indicat locul omului între animale,

subliniind multe dintre caracterele de asemănare și deosebiri.

C. Linne deși considera omul drept desăvârșirea creației divine, îl includea în ordinul *Primates* (în latineste *Primus* = întâiul), pe care mai înainte îl denumise *Anthropomorpha* (din grecește *anthropos* = om; *morphus* = formă). *Primates* sunt mamifere caracterizate prin trei particularități de bază: adaptarea la viața arboreală, prehensibilitatea (care poate apuca) labelor, datorită opozabilității degetului mare și cefalizarea (creșterea volumului creierului în raport cu cel al corpului)

Credința în creația independentă a omului a fost spulberată de către Ch. Darwin, în urma publicării cărții sale intitulată „*Descendența omului și selecția sexuală*” (1874). În această lucrare, marele naturalist aplică teoria sa generală a formării speciilor asupra cazului particular al speciei umane. El nu a schimbat

omul din locul unde l-a așezat predecesorul său C. Linne, și anume între mamifere, ordinul primat.

Din punct de vedere evolutiv, prehensibilitatea labelor la primate a dus la un nou tip de locomoție arboreală diferită de celelalte vertebrate arboreale, la care rolul principal îl joacă ghearele sau formațiunile adezive.

Primatele se reproduc tot timpul anului, născând de regulă un singur pui (rareori doi sau trei), la început incapabil de a duce o viață independentă. Există o singură pereche de mamele pectorale, mai rar două sau trei perechi. Uterul este de obicei simplu.

Dimensiunile și greutatea corpului primatelor variază de la câteva sute de grame la lemurieni, până la 150–200 kg la marile gorile.

Ordinul *Primates* se împarte în patru subordine: *lemurieni*, *simieni*, *tarsieni* și

tupaidieni.

Omul face parte din familia *Hominidae*, care cuprinde un singur gen *Homo*, cu unica sa specie *Homo sapiens*. Familia *Hominidae* aparținând subordinului *Antropoides* - care seamănă cu omul.

Omul actual se caracterizează prin următoarele însușiri esențiale: mers biped (două picioare), corpul cu stațiunea verticală, mâna eliberată de funcția de susținere, putând fi folosită la apucarea și manipularea obiectelor și în mod deosebit în procesul muncii, creierul voluminos și complex structurat, devenind astfel organul conștiinței umane, vorbirea este articulată.

Toate caracteristicile omului actual au fost realizate în cursul unei foarte lungi evoluții...

Prof. Petre BOZDOC

(va urma)

Finanțat de
Uniunea Europeană
NextGenerationEU

Planul Național
de Redresare și Reziliență

Comunicat de presă

„PNRR: Fonduri pentru România modernă și reformată!”

EXTINDERE SISTEM SUPRAVEGHERE VIDEO - POLIȚIA LOCALĂ DIN MUNICIPIUL ROȘIORI DE VEDE JUDEȚUL TELEORMAN Proiect nr. C10-11.2-112

Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Roșiori de Vede, în calitate de beneficiar al finanțării nerambursabile, a demarat procedura de implementare a proiectului intitulat „Extindere sistem supraveghere video – Poliția Locală din Municipiul Roșiori de Vede, jud. Teleorman”, Proiect nr. C10-11.2-112, finanțat prin Planul Național de Redresare și Reziliență, Componenta 10 - Fondul Local.

Obiectivul principal al proiectului este de a susține o transformare urbană prin utilizarea soluțiilor verzi și digitale. Investiția permite extinderea sistemului de supraveghere video din dotarea Poliției Locale din Municipiul Roșiori de Vede în scopul îmbunătățirii managementului urban. De asemenea, investiția permite achiziționarea a zece stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în scopul asigurării infrastructurii pentru transportul verde în Municipiul Roșiori de Vede.

Valoarea totală a finanțării nerambursabile a proiectului este de 4.393.509,75 lei, din care 1.464.503,25 lei reprezintă ajutor de stat/ajutor de minimis.

Perioada de implementare a proiectului este de 24 luni, respectiv în perioada 30 decembrie 2022 - 30 decembrie 2024.

Informații detaliate despre acest proiect pot fi obținute de la managerul echipei de implementare a proiectului, dl Hârb Vasile, consilier superior în cadrul Serviciului Achiziții și Managementul Proiectelor al Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, care poate fi contactat astfel: Tel: 0247 466 250, Fax: 0247 466 141, e-mail: postmaster@primariosioriidevede.ro, adresa: str. Dunării, nr. 58, jud. Teleorman, cod poștal 145100, România.

Apel de proiecte gestionat de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației finanțat din fonduri europene prin Planul Național de Redresare și Reziliență al României.

Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Roșiori de Vede

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

PNRR. Finanțat de Uniunea Europeană - Următoarea Generație UE

<https://mfe.gov.ro/pnrr/>

<https://www.facebook.com/PNRROficial/>

UNIUNEA EUROPEANĂ

Titlul programului:

« Programul Operațional Ajutorarea Persoanelor Dezavantajate »
2018/2021

Cod Identificare (MYSMIS): POAD/412/1/6/125284

Proiect co-finanțat de UNIUNEA EUROPEANĂ
prin

Fondul de Ajutor European destinat celor mai
defavorizate persoane

Primăria Municipiului Roșiorii de Vede, prin Direcția de Asistență Socială, în respectarea obligațiilor stabilite în sarcina autorităților publice locale prin OUG nr. 84/2020 pentru stabilirea unor măsuri necesare în vederea implementării Programului operațional Ajutorarea persoanelor defavorizate - POAD, anunță începerea distribuției „pachetelor de produse alimentare” din data de 9 ianuarie a. c. VIS - A - VIS de Târgul Săptămânal - OBOR - lângă Bazar la doi bani!

„Pachetele de produse alimentare” pot fi ridicate NUMAI pe baza actului de identitate de către titularul dosarului de ajutor social - VMG, respectiv de către titularul dosarului de alocație pentru susținerea familiei - ASF.

Distribuția se realizează în intervalul orar 9:00 - 13:00.

O voce, un nume, o vedetă în devenire

Ziua Ziarului DRUM s-a bucurat de un micro-recital susținut de o vedetă în devenire, un roșiorean de-al nostru, una dintre vocile ce au cucerit inimile mai multor români, ce a urcat pe mai multe scene ale unor festivaluri și concursuri naționale de muzică ușoară, după ce a cochetat o perioadă cu pianul. Poate v-ați dat seama, este vorba despre tânărul Florin Ciobanu, elev al Colegiului Național Anastasescu, în clasa a X-a. Cel prezenți la Ziua Ziarului DRUM și-au adus aminte cu nostalgie de vremurile trecute, unii ... alții au descoperit melodii ale anilor trecuți. Florin și-a organizat recitalul în așa fel încât să atingă inimile atât al celor tineri și celor ale căror tinereti au apus ... Și fiind vremea colindelor, ne-a cântat și câteva colinde ...

— Cum ți-ai descoperit pasiunea de a cânta, după ce cu pianul tău ai câștigat inimile cunoscătorilor de muzică clasică?

— Ei bine, n-o să vă vină să credeți, dar pandemia, cu plictiseala ei, în urma impunerii restricțiilor, m-a făcut să descopăr și această latură.

— Ne poți povesti?

— Am început să compun piese. Linia melodică fiind personală, am decis ca eu să fiu și interpretul. La început a fost mai greu, evident timiditatea fiindu-mi un inamic, dar ... încet-încet am ajuns să îmi stăpânesc emoțiile și, cu ajutorul profesorilor-coordonatori și al familiei, am evoluat. Nu eram străin de scenă, dar vocea trădează emoția prin inflexiunile ei. Știi că

atunci când cântam la pian, nu eram obligat să și vorbesc, dar acum situația o impunea, motiv pentru care, am lucrat mult la prezența scenică, și mai ales la comunicarea cu publicul. De fapt, publicul este cel care dă nota de plecare ... dacă simți simpatie, totul devine ușor și ia un curs fluent. Îți vine mai ușor să cânti, să zâmbești, pentru că zâmbetul se și aude.

— Dacă tot vorbim de public, spune-ne, în câteva cuvinte, evoluția ta artistică!

— Din 2020, am început să particip la concursuri de muzică ușoară desfășurate on-line, din cauza restricțiilor pandemice, fiindu-mi mai ușor să mă exprim așa, obișnuindu-mă cu ideea de concurs, nefiind ca și solist vocal, în fața unui public pe o scenă. Imediat după ridicarea restricțiilor, m-am înscris la diferite concursuri și festivaluri organizate de data aceasta așa cum scrie la carte, cu public, scenă, juriu, emoții ...

— Știi că nu vrei să faci bravură de titluri, dar ne poți enumera câteva premii?

— Aș începe cu cel mai recent premiu, și anume Premiul I la Festivalul „Florentin Delmar” din Focșani, 2022, unul dintre cele mai bune festivaluri din România, dacă nu cel mai bine cotat, unde am interpretat piesele „Cine oare”, compozitor Viorel Gavrilă, și „Poem”, compozitor Florentin Delmar.

Mă bucur să vă spun că din juriu a făcut parte și Horia Moculescu, Nicolae Caragea alături de Adrian Romcescu. Tot anul acesta am mai câștigat și Trofeul grupei pop-muzică ușoară și Trofeul secțiunii instrumental la Festivalul Capitala Muzicală din Sibiu, am mai participat și la Festivalul Tineretii din Mangalia, unde am câștigat Premiul I la mai multe secțiuni, printre care Pop internațional, Pop românesc, Creație, Instrumental-solo. Aici am adus pe scenă și două melodii compuse de mine, și anume „Din întâmplare” și „Dreamy life”.

Aceste premii mi-au demonstrat că piesele compuse de mine au priză la public și mi-au insuflat dorința de a merge mai departe. Lista poate continua și vreau să punctez și participarea mea ca invitat la concertul „Dă, Doamne cântec” din Ploiești, ce a avut loc la Teatrul Toma Caragiu, unde am cântat alături de artiști consacrați: Nico, Gabriel Dorobanțu, Romeo Zaharia, orchestrați de „Majestic”, sub bagheta dirijorului/compozitor Viorel Gavrilă.

— Observ că evoluția ta este una ascendentă, fiind de acum un obișnuit al scenelor din țară. Dar totuși ce a însemnat pentru tine, anul 2022?

— Bucuria de a mă face cunoscut și în orașul meu natal. Aici am obținut Marele trofeu al Festivalului „Dan Cîmpeanu”, ediția I, având ocazia de a aduce pe scenă și o compoziție proprie, menționată mai devreme ... Vreau să precizez că acest trofeu este de fapt cel la care țin cel mai mult, având o mare valoare sentimentală, mai ales că pe dl. Dan Cîmpeanu îl cunoșteam cu toții.

— Ce planuri de viitor ai? Se poate vorbi despre planuri de viitor?

— Da, planul meu este unul „simplu”: să ajung artist/compozitor/solist vocal al unei prestigioase scene din țară. Să aduc cât mai multă bucurie spectatorilor mei, inspirație celor de vârsta mea și speranța că împreună putem schimba, prin muzică, viitorul nostru, al oamenilor ...

— În aceste planuri sunt cumva prevăzute și înregistrări sau vreo colaborare cu vreo mare casă de discuri?

— La momentul de față suntem, eu și părinții mei, în discuții cu mai multe case de discuri, existând posibilitatea de a semna cât mai curând cu una dintre ele ..., dar, să aveți certitudinea, dna Monica, că veți fi primul roșiorean care va afla cu cine am semnat. Ce pot să vă confirm la ora aceasta este că din septembrie sunt membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România UCMR-ADA, unde am înscris piesa mea.

— Felicitări! E mare lucru ca, de la 16 ani, să fii membru UCMR-ADA! Deci, să înțeleg că în curând vom avea și un CD, marca Florin Ciobanu?

— Da! Pentru că în acest moment am deja 7 piese compuse, forma finală, și lucrez la altele, în speranța că anul 2023 îmi va aduce posibilitatea de a mă vede lansat pe piața muzicală românească.

— Participarea la astfel de spectacole, concursuri și festivaluri îți răpește mult timp ... unde îți e copilăria?

— Arta cere sacrificii, și dacă e să îmi sacrific timpul, o fac cu mare plăcere pentru muzică. Sunt fericit când cânt! Nu asta își dorește fiecare copil să aibă ca amintire despre copilărie? Fericirea de a face ce îi place? Eu asta fac ... îmi clădesc amintiri pentru tot restul vieții! Iar un artist este acel om care, indiferent de vârstă, ascunde un copil în sinea lui.

— Spațiul limitat îmi cere să ajung la finalul interviului. Un mesaj pentru cititori?

— Orice drum îți propui în viață, important este să i te dedici cu totul, să muncești cu seriozitate, să te străduiești întotdeauna pentru ce e mai bun și cu siguranță vei ajunge să-ți trăiești visul!

— Dragă Florin, felicitări pentru realizările tale și la cât mai multă inspirație!

— Mulțumesc pentru aprecieri și pentru invitație!

Interviu realizat de Monica TUINETE

Foto: din arhiva personală a lui Florin CIOBANU

Biblioteca Județeană Marin Preda Teleorman

OLIMPIADA DE BENZI DESENATE

Ediția a IV-a – 2023

Biblioteca Județeană Marin Preda Teleorman se alătură și celei de a IV-a ediții a concursului național, care se adresează copiilor de toate vârstele din județ (clasa I – XII-a), Olimpiada de Benzi Desenate dându-le posibilitatea să lucreze în echipă, să formeze prietenii, respect, toleranță, dar și echilibru dintre corp și minte.

Acest concurs se desfășoară în perioada 1 februarie – 25 aprilie 2023.

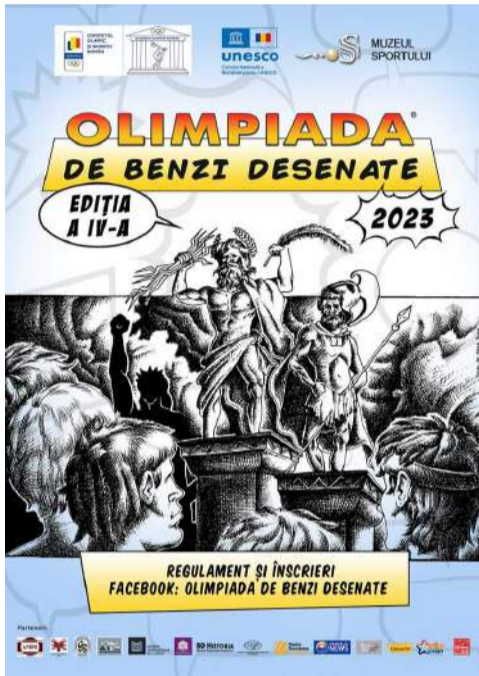
Inițiatorul acestui proiect este Mihai Ionuț Grăjdeanu – autor și profesor de benzi desenate.

Evenimentul se desfășoară sub patronajul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO sub egida Comitetului Olimpic și Sportiv Român și a Academiei Olimpice Române.

TEMA CONCURSULUI: JOCURILE OLIMPICE ÎN ANTICHITATE.

Tema acestei ediții este inedită și va oferi elevilor de toate vârstele posibilitatea de a se regăsi în poveștile de benzi desenate realizate de ei.

Jocurilor Olimpice din antichitate, acestea au reprezentat o serie de competiții atletice între reprezentanții ai orașelor-stat și unul dintre Jocurile Panhelene din Grecia Antică. Au fost ținute în onoarea lui Zeus, iar grecii le-au dat o origine mitologică. Grecii credeau că jocurile își aveau rădăcinile în religie, competiția athletică era legată de venerarea zeilor, iar jocurile antice erau menite să aducă pace, armonie și o întoarcere la originile vieții grecești. Competițiile s-au desfășurat întotdeauna la Olympia.

REGULAMENTUL DE DESFĂȘURARE:

1. Condiții de participare: concursul este destinat școlărilor și elevilor (clasele I – XII).

2. Specificații tehnice:

- metoda de lucru trebuie să respecte etapele realizării unei benzi desenate;
- desen în creion, contur, culoare (creioane colorate, carioci, tempera, acuarelă) sau alb-negru cu nuanțe de gri;
- se va lucra pe vertical.

3. Dimensiunea lucrării:

- format A4 pentru clasele I – IV
- format A3 pentru clasele V – XII

4. OBLIGATORIU:

- În partea de sus a lucrării trebuie trecut titlul poveștii și numele autorului (elevului).

5. Participanții vor concura în următoarele grupe: clasa I, clasa a II-a, clasa a III-a, clasa a IV-a, clasa a V-a, clasa a VI-a, clasa a VII-a, clasa a VIII-a, clasa a IX-a, clasa a X-a, clasa a XI-a, clasa a XII-a.

6. Lucrarea trebuie să fie realizată de un singur elev care-și asumă originalitatea subiectului, a poveștii în benzi desenate. Orice idee copiată va fi eliminată din concurs.

7. Lucrarea de bandă desenată trebuie realizată pe o singură pagină/ planșă. Fiecare concurent poate participa cu o singură pagină/ planșă

8. Înscrierea paginilor/planșelor de bandă desenată în concurs se face doar prin intermediul Bibliotecii Județene Marin Preda Teleorman, coordonator proiect – Badea Livia, Secția de împrumut pentru copii, telefon: 0247310706.

9. Prin înscrierea și participarea la concurs fiecare școlar/elev declară că este autorul unic al lucrării și posedă drepturile de autor personale și economice asupra acesteia, iar lucrarea în speță nu va aduce prejudicii asupra drepturilor sau intereselor unor terți.

10. De asemenea, prin înscrierea în concurs, școlarul/ elevul își exprimă acordul cu utilizarea lucrării, parțial sau integral de către organizatori, în scopul promovării Olimpiadei de Benzi Desenate, cât și pentru realizarea unor expoziții cu cele mai bune lucrări intrate în concurs.

11. Evaluarea paginii/planșei de bandă desenată:

Un juriu format din specialiști (membrii COSR, autori de benzi desenate, jurnaliști sportivi, scriitori) vor avea în vedere următoarele:

- respectarea specificațiilor tehnice
- originalitatea lucrărilor (text și desen)
- acuratețea stilului

- Se vor acorda premii pentru fiecare grupă de participare: un loc I; un loc II; un loc III.

- Se vor acorda 3 mențiuni pentru fiecare grupă de participare.

- Toți participanții vor primi diplome de participare.

Cele mai bune lucrări vor fi expuse în incinta unor muzee sau alte instituții de cultură din țară, data și locul galei se va anunța la o dată ulterioară.

Parteneri instituționali: Biblioteca Județeană „George Barițiu” Brașov - Centrul de Excelență pentru Copii și Tineret, Asociația Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR), Asociația Bibliotecilor din România (ABR), Muzeul Sportului, Muzeul Municipiului București.

Parteneri media: Radio România Cultural, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Zile și Nopti, Mangalia News, Ultima Oră, BD Historia, Comics Didactic.

Regulamentul concursului ediției a IV-a, 2023, se află afișat pe site-ul instituției www.bjteleorman.ro la capitolul Biblioteca Online, Proiecte culturale/ Proiecte naționale, secțiunea Concurșului.

ADOLESCENTUL DE AZI

Celebrări, mulțumiri și rezoluții

La mulți ani, 2023! Deși este un clișeu, chiar nu îmi dau seama când a trecut anul. Am fost implicată într-o mulțime de activități și concursuri care m-au ajutat să mă formez și parcă nu realizez încă totul. A fost un an greu, dar fructuos. Rezoluții pentru anul acesta? Să o țin tot așa, să continui să muncesc din greu pentru visele mele și multă, multă sănătate.

Cât despre luna decembrie, în afara momentelor petrecute cu familia de sărbători, am avut șansa să particip la două gale marca EUROPE DIRECT. Ambele au fost destinate voluntarilor, punctelor de informare europeană și partenerilor centrelor din Târgoviște, respectiv Teleorman. Au fost momente pregătite cu drag pentru a mulțumi cum se cuvine celor ce au fost alături de-a lungul anului.

La 21 decembrie 2022, datorită unor circumstanțe favorabile, am ajuns în sala pregătită de sărbătoare, unde au fost acordate diplome, premii și pachete întregii echipe de proiect EUROPE DIRECT Târgoviște, dar și colaboratorilor — bibliotecilor și școlilor partenere, punctelor de informare europeană și, nu în ultimul rând, voluntarilor activi și foarte activi ai centrului din Dâmbovița, cărora li s-au oferit diplome și trofee personalizate, astfel: cel mai implicat voluntar, cel mai popular voluntar, cea mai comunicativă membră a echipei, cea mai amabilă voluntară, cel mai tânăr și de ajutor voluntar, cea mai sensibilă voluntară, cea mai bună actriță de teatru forum și cea mai conștiințioasă voluntară. Între momentele de decernare a premiilor, au fost și momente artistice, unde voluntarii și-au demonstrat latura artistică și ne-au încântat cu vocile lor calde. În finalul activității, tinerii și-au despachetat darurile din cadrul exercițiului Santa Secret și au fost surprinși de ce au pregătit fiecare în taină.

În aceeași notă festivă, în calitate de „Voluntarul Anului” doi ani consecutiv, afirm că gala EUROPE DIRECT Teleorman nu s-a lăsat mai prejos, iar, la data de 28 decembrie 2022, centrul și-a arătat recunoștința partenerilor săi. La eveniment, au fost prezenți peste 100 de participanți — voluntari, elevi, profesori, bibliotecari, părinți ai tinerilor, reprezentanți mass-media, directori ai unor instituții școlare partenere din Roșiori de Vede, Alexandria ș. a. În deschiderea activității, primarul urbei, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru a avut cuvântul, urmând decernarea premiilor și pachetelor.

Deși cu o vechime de doar doi ani în comparație cu cel din Târgoviște, centrul a dat din nou dovadă de profesionalism, încurajându-și voluntarii talentați, cu distincții precum: cel mai argumentat discurs, cel mai amabil voluntar, cel mai energic voluntar, cel mai sociabil voluntar, cel mai popular voluntar, revelația anului 2022, cel mai devotat voluntar, cea mai bună actriță de teatru forum, cel mai activ voluntar în mediul online, cea mai bună interpretare artistică, cel mai pozitiv voluntar, cel mai bun actor de teatru forum, cel mai conștiințios voluntar, cel mai fashion voluntar, cel mai ecologist voluntar, diplomă pentru evoluția artistică și diplomă pentru promovarea EUROPE DIRECT Teleorman. Desigur că au existat și premii pentru voluntarii adulți, respectiv cel mai iubit voluntar #sufletulpetrecerii și voluntarul anului 2022. Totul a fost încununat de un minirecital al unora dintre voluntarii noștri.

Așadar, un final frumos sau un început perfect?

Bianca Tutunaru

elevă la Colegiul Național „Anastasescu”
voluntar EUROPE DIRECT Teleorman

„Working together for a green, competitive and inclusive Europe”

În perioada 28.11-02.12.2022, 8 cadre didactice de la Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede și 3 tutori de practică din partea agentului economic partener, SC Contab Expert din Roșiori de Vede, au participat la vizita de studiu organizată în cadrul proiectului de cooperare și mobilitate în domeniul învățământului Profesional și Tehnic, intitulat „Abordări moderne ale stagiilor de practică în învățământul economic” 2021-EY-PCVET-0007, finanțat prin Programul de Educație, Burse, Ucenicie și Antreprenoriatul Tinerilor în România — Mecanismul Financiar al Spațiului Economic European 2014-2021.

Vizita de studiu a fost găzduită de liceul partener „Anglo-nemecka obchodni akademie”/„Academia de afaceri anglo-germană” din Praga, Cehia.

Pe parcursul celor 5 zile, participanții la vizita de studiu au vizitat atelierele și laboratoarele liceului gazdă și companiile de practică partenere; au asistat la lecții și activități practice ale elevilor; au analizat documente specifice practicii în companiile vizitate; au discutat cu profesorii și tutorii de practică; s-a observat și s-a analizat modul în care își desfășoară elevii stagiile de practică; s-au notat exemple de bună practică pentru creșterea calității stagiilor de practică ale elevilor.

Prin participarea la vizita de studiu s-au îmbunătățit competențele și baza de cunoștințe a profesorilor și a personalului agentului economic privind organizarea stagiilor de practică; s-a creat conexiunea dintre mediul economic și mediul educațional din perspectiva pregătirii de resurse umane calificate, prin formare profesională inițială, corespunzătoare cerințelor pieței muncii; s-a întărit parteneriatul cu mediul economic ce va permite diversificarea și consolidarea formelor de învățare la locul de muncă în acord cu evoluția schimbărilor tehnologice și cu nevoile pieței muncii.

Cadrele didactice s-au întors în școală motivate să pună în practică ceea ce au văzut la partenerii cehi și să elaboreze materiale și curricule care să conducă la îmbunătățirea calității stagiilor de pregătire practică ale elevilor la operatorul economic.

Material realizat cu sprijinul financiar al Mecanismului Financiar al SEE 2014 – 2021. Conținutul acestuia (text, fotografii, video) nu reflectă opinia oficială a Operatorului de Program, a Punctului Național de Contact sau a Oficiului Mecanismului Financiar. Informațiile și opiniile exprimate reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorului.

Prof. Camelia BĂDĂUȚĂ,
responsabil diseminare

Să mai citim puțin!

O istorie a literaturii roșiorene

Jordan Datcu (XVI)

Neprețuitul aport al lui Jordan Datcu la istoria culturii române se traduce și prin realizarea unor imperioase dosare de receptare critică și bibliografii ale operelor unor folcloriști de seamă ai țării noastre. Este de bună seamă o altfel de readucere în actualitate a acestor slujitori benedictini ai spiritului românesc.

Primul, în ordine alfabetică, asupra căruia își concentrează atenția dl Jordan Datcu este etnologul și folcloristul **Al. I. Amzulescu** (n. 4 decembrie 1921, Valea Stancului, jud. Dolj — d. 9 august 2011, București). Intitulată *Al. I. Amzulescu. Receptarea critică a operei, cartea apărută la RCR Editorial*, în 2014, vine să sublinieze ideea că nimic nu se realizează în viață fără trudă sisifică, iar importanța contribuției lui Al. I. Amzulescu la istoria disciplinei folcloristicii este relevantă tocmai de aceste repere critice la cărțile fostului cercetător și secretar științific al Institutului de Folclor din București între anii 1950-1970.

Cartea consacrată lui Amzulescu debutează cu un succint tabel biobibliografic al celui care, între anii 1980-1985, a fost redactor-șef al „Revistei de Etnografie și Folclor”. Urmează o scurtă *Notă asupra ediției*, în care editorul precizează următoarele idei la care subscriem și noi: „Cunoașterea moștenirii științifice pe care a lăsat-o (Al. I. Amzulescu, n. n.) este o datorie a oricărui cercetător caracterizat de probitate. Ediția de acum vine în întâmpinarea acestui tip de cercetător, care va fi scutit de a căuta prin multe publicații periodice la cunoașterea ecurilor critice trezite de lucrările lui Al. I. Amzulescu. Este, credem, o lucrare de referință pentru cel care va alcătui o monografie despre eminentul folclorist.”

Urmează apoi expuse, rând pe rând, cele mai importante repere critice la cărțile celui care și-a dedicat toată viața studierii și culegerii cântecului epic versificat (cântecelor bătrânești): „Vechi cântece de viteji” (1956), „Cântecul nostru bătrânesc” (1960), studiu publicat în „Revista de Folclor”, Anul V, Nr. 1-2, „Balade populare românești (I-III)” (1964), „Cântece și jocuri din Muscel” (1964), „Toma Alimoș. Meșterul Manole. Balade populare românești” (1967), „Cântece bătrânești” (1974), „Cântecul epic eroic. Tipologie și corpus de texte” (1981), „Balada familială. Tipologie și corpus de texte” (1983), „Cântecul nostru bătrânesc” (1986), „Repere și popasuri în cercetarea poeziei populare” (1989), „Cântecul popular din Muscel. Monografie folclorică zonală” (1990), „Valori de patrimoniu ale cântecului bătrânesc din Oltenia” (2000), „Despre obârșii... Et quibusdam aliis” (2003), „Capodopere ale literaturii populare românești” (2003), „Cântecul poporan din Muscel” (2010).

Printre semnatarii acestor referințe critice se numără: V. Adăscăliței, Gheorghe Alexe, Ovidiu Bârlea, Lucian Berdan, Ion Bradu,

Harry Brauner, Serban Cioculescu, Mihai Coman, Emilia Comișel, Nicolae Constantinescu, Jordan Datcu, Al. Dobre, Constantin Eretescu, Adrian Fochi, Florin Georgescu, Ovidiu Ghidirmic, Gottfried Habenicht, Sabina Ispas, Georgeta Obrocea, A. Gh. Olteanu, I. Oprisan, Helga Stein, Vladimir Streinu, Sabina C. Stroescu, Ioan Șerb, Ion Șeuleanu și Ion Talos.

Cartea este completată de o suită de necrologuri apărute după dispariția celui care fusese, printre altele, și laureat al Academiei Române, în 1981. Printre semnatarii acestor articole comemorative, îi găsim pe: Nicolae Constantinescu, Jordan Datcu și Sabina Ispas.

De asemenea, la finalul cărții, Jordan Datcu realizează o *Bibliografie* în volume și periodice, chiar și o discografie, apoi o bibliografie critică selectivă despre opera lui Al. I. Amzulescu. Un indice de nume necesar unei astfel de lucrări de anvergură face o binevenită orientare în corpusul lucrării celui care va dori să se edifice asupra unui autor sau altui amintiri în aceasta.

Pe coperta a IV-a a acestei cărți venind să reveleze ecurile critice pe care le-a trezit opera științifică a lui Al. I. Amzulescu în rândul contemporanilor săi, tronează un miniportret pe care i-l-a făcut un alt mare folclorist român, și anume Adrian Fochi:

„Al. I. Amzulescu a desfășurat o activitate folclorică completă, executând absolute toate operațiile pe care le pretinde stadiul actual al dezvoltării disciplinei științifice căreia i s-a dedicat, putându-se spune, fără reticențe, că el este, în acest moment, cel mai bun specialist pe care îl avem pentru domeniul în cauză. Și mergând mai departe, se poate chiar afirma că Al. I. Amzulescu este cel mai bun cunoscător al problemelor pe care le pune studiul cântecului nostru epic tradițional ce l-am avut vreodată. Aceasta nu înseamnă că tragem cu buretele peste activitatea atâtor neobosiți înaintași, care s-au străduit, în lucrări monografice sau chiar îndrăznește sinteze asupra genului, să ne procure o cunoaștere cât mai adecvată a lucrurilor, ci să arătăm doar că munca lui Al. I. Amzulescu îl situează la capătul superior al unei întregi evoluții și că lucrarea sa poartă amprenta vie a noului stadiu de cugetare, reprezintă treapta cea mai înaltă pe care a atins-o studiul în mersul său trudnic spre progres și dezvoltare. Acesta e un lucru ce trebuie reținut cu toată seriozitatea.”

Așadar, cartea *Al. I. Amzulescu. Receptarea critică a operei* (RCR Editorial, București, 2014), realizată de Jordan Datcu ca un gest de prețuire a operei lui Al. I. Amzulescu, după cum singur mărturisește, va sluji de acum încolo ca un util instrument de istorie literară pentru viitorii cercetători literari, trebuind să intre în orice bibliografie respectabilă despre istoria disciplinei folcloristicii.

Prof. Cristian Gabriel MORARU

Lecturi în lumină

Lia Nenciu — „Vremea schimbării” (antologie aniversară Marin Preda)

Anul 2022 a fost marcat, pe tărâm literar național, de centenarul nașterii marelui prozator român, teleormănean la origine, Marin Preda, care a venit pe lume pe 5 august 1922, într-o familie de țărani din localitatea Siliștea-Gumești.

Pe parcursul întregului an, numeroase reviste din județul nostru și din țară au acordat spații ample vieții și activității literare ale inegalabilului prozator, publicând articole, studii critice, eseuri, semnate de nume prestigioase de critici și istorici literari, care s-au aplecat cu acribie asupra operei lui Marin Preda. Istoricii literari recunoscuți au editat cărți în care este pusă în lumină puternica personalitate a scriitorului. Dintre teleormăneni, amintesc pe neobositul cercetător al operei prediste, Stan V. Cristea cu lucrările: „Marin Preda. Bibliografie”, „Marin Preda. Anii formării intelectuale”, „Marin Preda-Omul și Opera, la Centenar”, aceasta de pe urmă fiind un volum jubiliar îngrijit de Domnia Sa; toate trei cărțile au apărut la Editura Aius, Craiova, 2022. Și mai amintesc pe criticul literar Ana Dobre cu studiul critic „Un veac de Marin Preda”, tipărit de Editura Beta, în 2022.

În acest context aniversar, tot ca un omagiu adus scriitorului Marin Preda, se înscrie și apariția antologiei de poezie, proză, eseistică, „Vremea schimbării” (Ed. Liane Books, Nenciuștii, 2022), lucrare amplă, coordonată de poeta, prozatoarea și directoarea acestei edituri, Lia Nenciu.

Marcela Daniela Popescu, cunoscută în lumea literară sub pseudonimul Lia Nenciu, este autoarea a patru volume de versuri: „Drumeț la porți de toamnă” (Ediție bilingvă româno-spaniolă, 2011), „E(c)lipsă” (Ed. Anamarol, București, 2015), „Clepsidra în flagrant” (Ed. Anamarol, 2016), „Orfan de vise” (Ed. Liane Books, Nenciuștii, 2019).

De asemenea, autoarea are în lucru, aproape finalizate, și câteva romane: „Orizont în așteptare”, „Portret neterminat”, „Româncă în Spania”, „Revoluțiile mele”, „Șah-mat cu viața”, cărți pe care le așteptăm cu interes, spre a cunoaște și latura epică a scriitoarei Lia Nenciu.

Calitatea de antologator, ilustrată prin cele două antologii aniversare: „Suflet de vreme, bard peste vreme” (Ed. Liane Books, 2021), în care este omagiat, spre neuitare, poetul Vasile Alecsandri, la împlinirea a două sute de ani de la naștere și „Vremea schimbării” (Ed. Liane Books, 2022), un omagiu adus lui Marin Preda la împlinirea a o sută de ani de când a văzut lumina zilei, completează paleta preocupărilor literar-artistice ale profesoarei de limba engleză, Lia Nenciu.

Antologia „Vremea schimbării” cuprinde în paginile sale creațiile literare a optsprezece autori, din aproape toate zonele geografice ale țării, majoritatea teleormăneni, sau care au legături cu Teleormanul, aceștia figurând

cu poezie, proză, poezie și proză, studii eseistice dedicate autorului aniversat. Fiecare scriitor contemporan, din antologie, dispune de un spațiu larg, în contextul cărții, unde publică propriile creații și beneficiază și de un portret plastic, realizat de cunoscutul și talentatul pictor alexândrean, dar trăitor în capitala țării, Mihai Cătrună.

Prezentarea amănunțită a personalităților literare antologate (nume și prenume, pseudonimul literar, acolo unde este cazul, data și locul nașterii, studiile, profesia, debutul publicistic și cel editorial, titlurile cărților publicate, premiile literare obținute, apartenența la uniuni de creație, societăți și asociații culturale, publicațiile la care colaborează, referințe critice ...) fac din antologia „Vremea schimbării” o lucrare complexă, de referință.

Dintre autorii antologați, unii figurează cu poezie: Victor Albu, George Băicoianu, Rahela Barcan, Ion Bunescu, Eugenia Lucia Delcea, Liviu Nanu, Domnița Neaga, Florian Saioc; alții cu proză: Iancu Bătă, Elena Buică, Ștefan Dumitrescu, Maria Ileana Tănase, Miriam Teke. Alți autori sunt prezenți și cu poezie și cu proză: Elena Armenescu, Lia Nenciu, Ion Pecie, Emilia Stroe.

Cartea „Vremea schimbării” se deschide cu un amplu eseu critic despre opera lui Marin Preda, semnat de Maria Mona Vâlceanu („Marin Preda, dincolo de inserarea cuvintelor”) și se încheie cu un grupaj de poezii ale aceluiași autoare pitestene.

Atâtea universuri scriitoricești, atâtea stiluri, atâtea frumusețe și bogăție tematică, atâtea inefabil ...! Fiecare autor se mișcă în lumea lui lirică, epică sau de cercetare literară, ghidat de propria forță creatoare. În paginile de proză, lumea urbană și cea a satului prind viață. Personajele reale sau imaginare își joacă rolul. Localitatea, pădurea dimprejur, apele, formele de relief, cu numele lor reale, fixează spațiul unde se desfășoară întâmplările mai vechi sau mai noi, narate. Toate acestea, intrate în opera literară, tind spre neuitare...

Creațiile cuprinse în această reușită antologie, sperăm, să însenineze atmosfera generală omagială, pe de o parte, iar pe de altă parte, să sfideze, prin mesajul lor, vremurile confuze, pe care le trăim, pline de anxietate și durere, bătute de pandemii, interdicții, războaie.

„Vremea schimbării” care cuprinsese lumea moromețiană, să rămână în paginile nemuritoare de proză ale lui Marin Preda, iar „vremea schimbării”, pe care o așteptăm, să fie una într-o bine, frumos, pace și liniște, pentru ca oamenii talentați ai acestui străbun pământ românesc să continue prin scris îmbogățirea patrimoniului național și, de ce nu, a celui universal!

Domnița NEAGA

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Meridiane critice

GENURI NOBILE, de Cristian Gabriel Moraru

Convins că poate și mai mult — doar a adus un elogiu creativității —, pe lângă ipostazele de poet (*Libertatea sinelui unic*), de istoric (*Istoria literaturii roșiorene contemporane*, vol. I și II) și critic literar (*Mircea Eliade. Studii de hermeneutică literară, Generația 27 și textele ei doctrinare*), Cristian Gabriel Moraru se exersează (relaxează?) și ca jurnalist, nu monocord, apologetic ori patriotardo-paseist, dimpotrivă, unul plurivalent în *Genuri nobile* (Editura Ecreator, 2021), tenace, ofensiv și entuziasmat de noul „teritoriu” achiesat, uzând de un diapazon atractiv, de la editoriale, sinteze, recenzii la cronică de film, reportajul. Adică, eșantioane din cele două tradiționale genuri publicistice, informativ și de opinie, încercând a inova prin „genuri nobile” (reportajul, interviul, ancheta). Zis și acționat. 70 de texte într-un deceniu de gazetărie (2010-2021), deja apărute, cu o taxonomie generoasă, de tip octavă/ cu 8 case.

Punctul inaugurator: 10 febr. 2010, la Casa Municipală de Cultură Roșiori de Vede, lansarea cu public, cu fast și televiziuni, a două liceențe din urbea de Vede (Mirela Nicolescu) și din Alexandria (Raluca Anton), premiate național la Tinere condeie, cu volumele de debut.

Reporterul C. G. Moraru, aidoma unui globe-trotter,

străbate spații nordice (Baia-Mare, un festival de poezie), vestic-montane (zona Deva, altă activitate lirică, *panoramică*, la Ghelari), ultra centrale (capitala, Casa Memorială a lui T. Arghezi de la Mârțșor, Muzeul Satului Dimitrie Gusti) și Siliștea predistă, Alexandria, Roșiori de Vede, fie cu/ la diverse colocvii, momente de bilanț gazetăresc ori binecunoscutul concurs de proză „Marin Preda”.

Publicistul se informează cu privire la tot semnificativul artistic din județ, denumit Tabără de pictură, sculptură, fotografie, salută cu venerație Limba română (la 31 august), Dunărea și pe poetul absolutului, la 15 iunie. O puzderie de cronici literare decente, mărinoase despre Daniel Luca, Ștefan Vida Marinescu la Victor Osăceanu, Mihai Tănase echilibrează balanța marilor dispăruți din anul în curs (Stan Ștefan, Dumitru Vasile Delceanu, Dan Cîmpeanu) la rubrica In memoriam.

Gradual, se conturează și fiorul patriotismului local, concretizat în secvențe de dor și pioșenie la adresa unui autentic mentor, Al. Popescu-Tair, în evocări, interviuri cu autori și artiști contemporani, de obârșie sau adopție teleormăneană (Domnița Neaga, Constantin T. Ciubotaru, Ion Scarlăt ...). La *Medalioane literare* sunt actualizați Mircea Eliade, Petru

Comarnescu ș.a., iar la *sinteze*, eseu cu referința Aportul Dreptul roșiorenilor la istoria și cultura județeană, națională are câțiva piloni, încă de la 1700, Radu Grămăticul, apoi, la mijlocul veacului al XIX-lea, un Alexandru Depărățeanu (menționat și de jurnalistul de teatru M. Eminescu), iar în secolul bipolitic — capitalist și socialist —, Gala Galaction, prelat de frunte al Bisericii ortodoxe și interesant prozator, cu toposuri roșiorene, cu o stradă purtându-i numele.

De asemenea, în anii noștri, acad. Jordan Datcu, criticul literar George Gană au avut tangență cu Roșiori de Vede. Ziarul local independent Drum (1935-1940), reluat de un grup de intelectuali și scriitori în frigurosul decembrie 1997, este următorul etapă cu etapă, apogeul fiind atins în mandatul ex-brășoveanului Liviu Comșa.

Autodefinitul „gurmand cultural” (nerabelaisian, totuși) are ca dovadă un florilegiu publicistic, iar ca animator/ întemeietor de reviste nu a dat greș cu „Phoenix”, „Solilocvii scioștene”, „Teleormanul cultural”, în al V-lea an de existență.

Nu ca un ultim fapt, de semnalat metafora cu învelșiș hiperbolic iscând revelația unor titluri expresive, cum ar fi *Ziarul Drum, un altar în templul culturii române*.

Prof. Dr. Iulian BITOLEANU

Oameni care au fost

Un nume cam repede uitat: Dr. Avram M. Grumberg

Ne place să aluneccăm uneori peste timp, să ne întoarcem cu gândul la deceniile trecute, spre a le reconstitui atmosfera.

Din aceste reconstituirii nu pot să lipsească, o a m e n i i , personalitățile care au făurit canavaua, pe care s-au urzit e x i s t e n ța cotidiană, micile

sentimente și bucurii ale oamenilor de atunci și nu în ultimul rând marile realizări sociale și culturale.

Avram Grumberg, deși nu a fost la origine roșiorian, prin faptul că a trăit și a activat aici o viață și a avut așa de multe realizări, nu putem să nu-l așezăm decât în rândul personalităților roșioriene de prim rang.

El s-a născut la 18 ianuarie 1898 la Brăila într-o familie de oameni înstăriți, evrei la origine din ținutul Fălțicenilor. Tatăl, Meer, era un distins comerciant, iar mama, Riva, era casnică. Locuința în care s-a născut și a copilărit, aflată pe strada Coroanei, era o casă mare, cu numeroase încăperi și multe, multe dependințe. A avut o copilărie fericită, alături de fratele mai mic, Bernhard. Urmează cursurile primare la Școala de băieți nr. 1, sub conducerea învățătorului Leon Rittingher, pe care-l va evoca mai târziu într-o scrisoare către fratele său, afirmând că: „Este cel care m-a canalizat spre învățătură, spre științe în general”.

Între anii 1909 și 1916, urmează cursurile școlare la cel mai titrat liceu al orașului Brăila de atunci, Liceul Nicolae Bălcescu. Prestația școlară a elevului Avram Grumberg, este excelentă de vreme ce la Bacalaureat obține media 10 și se clasează primul. Intrarea României în 1916, în Primul Război Mondial, războiul întregirii neamului l-a făcut pe tânărul Grumberg să se înscrie la Școala militară de infanterie. Participă la război în Regimentul 60 Infanterie și la demobilizare are gradul de locotenent.

Între timp, având în vedere originea evreiască este încetățenit „român” pe baza înaltului Decret nr. 3902/1918, prin Ordonanța de încetățenire nr. 158/23.03.1919 a Secției I a Tribunalului Brăila.

Îndemnat de familie și mai ales de bunica de la Fălțiceni, Bruha Haim, în toamna anului 1919, se înscrie la Facultatea de Medicină din București. La încheierea studiilor, se clasifică al patrulea din 51 de absolvenți, obținând diploma de Doctor în Medicină și Chirurgie cu lucrarea „Pneumotoraxul spontan și modalități de intervenție”.

Își începe activitatea de medic în anul 1926, la Circumscripția medicală Ciolănești, unde va funcționa până la 1 decembrie 1935. La 27 noiembrie 1927, se căsătorește cu Sara Segall din Roșiori de Vede. Între 1930-1931, urmează cursurile Institutului de Igienă și Sănătate Publică obținând și specialitatea de medic igienist.

La 1 decembrie 1935, se mută la

Circumscripția Drăgănești de Vede, unde va funcționa până la 1 februarie 1940, când este transferat la Circa Peretu.

La 1 august 1940, pe baza legilor rasiale în vigoare, deși fusese „încetățenit”, doctorul a fost pus în disponibilitate. Se desparte de Sara Segall; are loc și un proces de divorț.

La 9 august 1940, este concentrat la Regimentul 36 Infanterie, iar la 26 septembrie 1941, este rechiziționat ca medic evreu la lagărul de prizonieri sovietici din comunele Corbeni și Căpățâneni, Argeș, pendinte de lagărul de prizonier nr. 10 din Alexandria, Teleorman.

La 27 aprilie 1944, este adus în Garnizoana Roșiori de Vede ca medic militar și însărcinat cu „deparazitarea afluilor de ostași, premilitari și civili în Gara Roșiori de Vede”.

Revenirea la postul de medic în Circumscripția Peretu a avut loc la 23 noiembrie 1944. Doctorul era obosit, tracasat și destul de bolnav, dar cu toate acestea asigură asistență medicală oamenilor până la 1 aprilie 1946. Bolnav de scleroză cardiorenală și hipertensiune, este pensionat la 1 aprilie 1946 cu gradul III de invaliditate. Trăiește modest în aceeași locuință din Calea Dunării, nr. 77, încercând să se trateze, să se însănătoșească. Doctorul Grumberg își revine încetul cu încetul și, în 26 iulie 1948, solicită și primește de la Comisariatul de Poliție Roșiori de Vede un Certificat de „Bună purtare și moralitate în societate”.

Se căsătorește cu Viorica Mirică din Roșiori de Vede, o căsătorie reușită care-i oferă echilibrul de care avea nevoie. La 1 iunie 1949, este numit șeful secției de sănătate de pe lângă Comitetul Provizoriu al Plășii Roșiori de Vede. Funcționează în condiții destul de grele până la 15 septembrie 1951 când este numit Șeful Secției de Sănătate al orașului Roșiori de Vede. Doctorul posedă carnetul de medic nr. 13.028, în care se preciza că este medic specialist, boli interne, dar și medic specialist igiena muncii. (A avut cabinet medical particular de medicină generală la Roșiori de Vede din 1935 până în 1952). La 1 iulie 1952, este numit director al Spitalului Unificat din Roșiori de Vede.

De la 1 noiembrie 1954, este medic primar igienist și director al Sanepidului Interraional Roșiori de Vede. Munca de educație sanitară a fost organizată și dusă în mod susținut ceea ce a dus la o îmbunătățire a indicilor sanitari ai populației. Printr-o bună organizare a vaccinarilor și măsurilor de combatere, el a contribuit la scăderea morbidității prin boli transmisibile.

Printr-o bună organizare a muncii în cadrul Sanepidului Roșiori de Vede s-au obținut rezultate bune în munca antiepidemică și igienico-sanitară. Doctorul a instruit grupele sanitare de Cruce Roșie, a ținut conferințe și a contribuit la îmbunătățirea funcționării multor unități sanitare. După o activitate densă bogată în realizări la 1 februarie 1967, la vârsta de 69 ani, doctorul Grumberg se pensionează. Chiar dacă are 69 de ani, rămâne același spirit viu, același om gata să dea un sfat, să ajute semenii. După o viață întreagă dedicată îngrijirii oamenilor, însănătoșirii lor, la 17 martie 1983, în vârstă de 85 de ani, se stinge din viață cu simțul datoriei împlinite și este înhumat în Cimitirul de pe strada Stelian Popescu.

(Extras din volumul „Personalități roșioriene”)

Argentin PORUMBEANU,
UZPR

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

(urmăre din pag. 2)

12.12.2022 – Florăria „Crizantema”, cu aranjamentele ei florale pentru cele mai importante momente ale vieții, pașii primarului răsunând pe caldarâmul rece, aureolat de primele raze de soare ale lui decembrie.

13.12.2022 – -3 grade. Senzitiv: -8 grade. Zi de iarnă autentică.

15.12.2022 – O reclamă a Poștei Norvegiei pune lumea pe gânduri: Mama Natură divorțează de Moș Crăciun (Mediafax). Ai citit cândva și te tot gândești așteptând ninsorile...

19.12.2022 – Ziua Ziarului „Drum”. Ziarul

în care ai debutat și al cărui drum a dus spre poarta lumii literare.

22.12.2022 – Libertate??!!

23.12.2022 – „Colinde, colinde. / E vremea colindelor”, deși gheața nu se-ntinde asemeni oglinzilor, cum spunea poetul, și nici colindătorii nu mai vin cum veneau odată. Cu toate că „strălucește pe cer o stea călătorului”.

24.12.2022 – Parfumul bradului, aroma cozonacilor, lebărul, cărnații, totul e pregătit, numai că, lipsește ceva, cineva... și dorul de ei umbrește, într-un fel, bucuria sărbătorii, deși este Crăciun, iar Crăciunul este BUCURIE...

Datorii, datorii de război

La începutul anului trecut, am scris câteva articole legate de datoria externă a țării noastre, temă întreruptă de serialul ucrainian, asupra căruia mi-am îndreptat atenția în urma războiului care a izbucnit, pe neașteptate în Ucraina, devenit de atunci, evenimentul politic numărul 1 al mapamondului. Acum ne reîntoarcem la acest subiect al datoriilor, dar nu neapărat ale României, care datorii cresc din păcate, mereu, într-un ritm vertiginos și de neoprit...

În ultimul timp, se agită din nou apele în ceea ce privește datoriile de război, făcându-se referire cu precădere la datoria uriașă pe care, la un moment dat, Rusia ar trebui să o plătească Ucrainei, pentru dezastrul provocat de război.

De asemenea, deși al Doilea Război Mondial a trecut de mult, problemele legate de el nu au încetat nici până astăzi, între acestea se află și datoriile care îi sunt încă imputate Germaniei, principala vinovată pentru această mare conflagrație mondială, cea mai mare de până în zilele noastre. Bineînțeles că nimeni nu poate să cuantifice în mod obiectiv și exact care sunt daunele provocate de un conflict, cu atât mai mult cu cât el este mai extins și de durată. Totul este relativ, însă poate fi făcută o apreciere pertinentă, de bun simț. După Primul Război Mondial nu s-a procedat așa.

Astfel, deși Franța a suferit enorm de pe urma celor patru ani și mai bine de război purtat într-o bună parte a teritoriului său, pe frontul vestic distrus complet de luptele acerbe cu ocupanții germani, la Conferința de pace de la Paris, Germaniei, la fel și atunci principala vinovată, i s-a pus în cărcă o colosală datorie în contul așa numitelor reparații de război. Este vorba mai ales de suma de aproximativ 132 miliarde mărci germane de aur, din care cea mai mare parte desigur îi revenea Franței, cea mai afectată de agresiunea germană, plătită de ce-i drept în rate, în decurs de 30 de ani, sumă care desigur că nu putea fi achitată de o țară care, deși fusese o mare putere, se afla după război într-o criză totală, practic în pragul falimentului.

Nu voi insista pe modalitățile concrete de ordin financiar prin care a decurs evoluția plății acestei despăgubiri uriașe de către Germania, ea oricum nu a fost plătită decât în parte, cu toată intervenția salvatoare a corporațiilor bancare americane. Voi pune accentul pe faptul că această măsură exagerat de punitivă din punct de vedere financiar, prin cuantumul stabilit, a fost conform dorinței conducătorilor decidenți francezi care au convins pe ceilalți colegi ai marilor puteri ale Antantei că Germania trebuie pedepsită cât se poate de drastic. A fost deci un preț al urii și răzbunării care nu a contribuit deloc la asigurarea liniștii și păcii pe care o aștepta lumea sătulă de ororile și distrugerile Marelui Război, ci, din contră, nu a făcut decât să provoace și mai mult o stare de ură, de data asta din partea opusă, germană, să creeze o stare de spirit revanșardă care a crescut din ce în ce mai mult, întreținută constant de Hitler și mișcarea nazistă, care, atunci când au ajuns la putere, au făcut din această chestiune una dintre obsesiile politicii agresive externe ale celui de-al Treilea Reich.

Ca atare, nu greșim dacă spunem că acest preț extrem al revanșei franceze împotriva germanilor a determinat în bună măsură izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial care a adus alte noi și enorme pierderi, pagube umane, materiale ce au trebuit să fie stabilite după sfârșitul acestuia de către învingători pe seama învinșilor.

Acest fapt a generat încă de la bun început și mai generează și astăzi multe controverse și neînțelegeri la nivel politic și diplomatic, cuplate în mod inevitabil de problemele financiare nerezolvate cu privire la Primul Război. Aceasta deoarece, trebuie spus că Germania nu și-a achitat nici pe departe integral datoriile de război, nici în condițiile în care americanii au intervenit în anii '20, prin planuri de eşalonare suportabilă — este vorba de Planul Dawes (1924) și Planul Young (1929) — a acesteia și decizia de a micșora cuantumul său. Și nu și-a plătit obligațiile desigur nici față de alte state, nu doar față de Franța, față de niciun stat căruia i-a pricinuit pagube însemnate, cum este și cazul României, pentru perioada de ocupație 1916-1918.

România avea atunci de primit circa 1% din reparațiile totale de război datorate de Puterile Centrale, în frunte cu Germania, dar bineînțeles că nu a beneficiat nici țara noastră de ceea ce se cuvenea, deși situația noastră devenise după război una dramatică, mult mai dificilă decât a Franței. România era înainte de Marele Război o țară cu o monedă puternică, convertibilă, egală cu unele monede europene importante cum ar fi francul elvețian sau apropiată de altele, cum ar fi chiar francul francez.

În 1931, prin ceea ce a fost numit Moratoriul Hindenburg — după numele președintelui de atunci al Germaniei —, la recomandarea președintelui american Hoover, s-a decis suspendarea plății pentru un an, în contextul în care criza economică și financiară era la cotele sale maxime. Iar când nazii au ajuns la putere peste puțin timp, în 1933, Hitler a făcut ceea ce era de așteptat, a anulat plata oricărui despăgubiri pe care le-a contestat vehement tot timpul, pretextând oficial desigur situația dificilă prin care treceau germanii, astfel că statele care trebuiau să mai primească încă sume mari au rămas, cum se spune, „cu buza umflată”.

Ceea ce este demn de amintit este și faptul că, înainte de regimul nazist, în perioada în care primeau suport financiar de la băncile americane în condiții mai avantajoase, garantând cu ipotecă asupra economiei și resurselor proprii sau cu acțiuni și obligațiuni de stat, autoritățile germane au recurs la diverse subterfugii și siretlicuri prin care au înșelat pe creditorii. Astfel, au transferat o bună parte din sumele primite pentru a-și putea achita datoria de război în bănci mai ales elvețiene, în conturi secrete, reușind să deturneze și controalele asupra operațiunilor bancare, financiare și pretextând că, datorită crizei, nu pot plăti și că e nevoie să-și salveze industria de la faliment și să susțină populația sărăcită. Sumele ferite de controlul creditorilor în conturi neștiute au servit ulterior refacerii economiei și înarmării armatei germane în timpul regimului nazist care le-a preluat și care s-a folosit, culmea, de banii americani pentru a finanța războiul pe care Hitler l-a declanșat în 1939.

— va urma —

Prof. Victor Gabriel OSĂCEANU

EUROPA DE ACASĂ

GALA VOLUNTARILOR, A PUNCTELOR DE INFORMARE EUROPEANĂ
ȘI A PARTENERILOR EUROPE DIRECT TELEORMAN - 2022

(Urmare din pag. 1)

A urmat cuvântul de deschidere al managerului EUROPE DIRECT Teleorman, **Marinela RUȘANU**, dar și

premiilor pentru cei mai implicați voluntari ED Telorman. Iată, așadar, către cine au mers aceste distincții: Diploma „*Voluntarul anului 2022*”, la

cuvântul de introducere al primarului Municipiului Roșiori de Vede, **ec. Valerică Gheorghe Cîrcumaru**, unul dintre cei mai mari susținători ai proiectului ED Teleorman.

Moderatoarele evenimentului,

categoria adolescenți, a fost acordată, pentru al doilea an consecutiv, talentatei eleve Cătălina Bianca TUTUNARU, pentru activitatea complexă și completă desfășurată la EUROPE DIRECT Teleorman; la categoria adulți, Diploma

Aurelia Bărbuț și Marinela Rușanu, nu au uitat să transmită, de asemenea, mulțumiri către **Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede**, cofinanțator al proiectului, alături de **Comisia Europeană**, dar și către partenerii ED Teleorman pentru colaborarea în vederea organizării activităților centrului și pentru rolul avut în multiplicarea informațiilor europene la nivel județean, în anul 2022.

Gala a continuat cu cel mai așteptat moment al său și anume cel al anunțării

„*Voluntarul anului 2022* (o premieră de altfel), câștigătoare a fost doamna **Adelina SFĂȚ**; **Mustafa Ionuț TEKE** – Diploma *Cel mai bun actor de teatru forum*; **Daria Andreea NICULCEA** – Diploma *Cea mai bună actriță de teatru forum*; **Dora Alexandra IATAN** – Diploma *Cea mai bună interpretare artistică*; **Călin Constantin BĂNĂȚEANU** – Diploma *pentru evoluția artistică*; **Andrei Cristian FRUNZĂREANU** – Diploma *Revelația anului 2022*; **Miruna Mihaela**

BĂRBUȚ – Diploma pentru Județeană „*Marin Preda*” Teleorman, promovarea **EUROPE DIRECT Teleorman**;

Andreea Cătălina CÎMPEANU – Diploma *Cel mai popular voluntar*;

Ioana Cristina CRĂCIUN – Diploma *Cel mai sociabil voluntar*;

Maria Alessia STOICA –

Diploma *Cel mai conștiincios voluntar*;

Cătălina Gabriela FOLRICEL –

Diploma *Cel mai devotat voluntar*;

Ion Tedy STÎNGĂ – Diploma *Cel mai iubit voluntar* #*Sufletul petrecerii*;

Diana Nicoleta PETCANĂ – Diploma *Cel mai*

energic voluntar; **Denisa Gabriela ANTONESCU** – Diploma *Cel mai activ voluntar în mediul online*; **Florin CUREA** – Diploma pentru *Cel mai argumentat discurs*; **Alexandru Ionuț EPURE** – Diploma *Cel mai amabil voluntar*; **Maia Simona BRĂȚAN** – Diploma *Cel mai pozitiv voluntar*; **Andreea DÎRVĂ** – Diploma *Cel mai ecologist voluntar* și **Daria Maria Alexia CĂRBUNARU** – Diploma *Cel mai fashion voluntar*; **Yasmina TOȘCA**, **Antonia GUȚĂ**, **Teodora DIN**, **Mara MIHĂILĂ**, **Maria IORDACHE**, **Roxana BĂLTOIU**, **Ancă SĂNDULESCU** – Diploma *Voluntariat activ*.

Totodată, au fost acordate și alte diplome și premii astfel: pentru punctele de informare europeană deschise de centrul nostru în județ la: Biblioteca

Biblioteca Comunală „*Liliana Grădinaru*” Peretu, Biblioteca Orășenească „*Alexandru Depărățeanu*” Videle; Biblioteca Comunală „*George Gană*” Măldăeni și Biblioteca Comunală Buzescu; pentru mass-media –

multipliori de informații europene la nivelul județului Teleorman, dar și în regiunea Sud-Muntenia; pentru partenerii și colaboratorii ED Teleorman, dar au fost oferite daruri și pentru toți participanții la eveniment, daruri purtând logo-ul UE, al ED Teleorman și al Consiliului Local al Municipiului Roșiori de Vede, asigurând astfel o bună vizibilitate a priorităților, temelor de interes ale Uniunii Europene și a activităților centrului EUROPE DIRECT Teleorman.

Evenimentul s-a încheiat cu un moment artistic susținut (cum altfel!?) de doi dintre voluntarii ED Teleorman: eleva **Andreea Cătălina Cîmpeanu** și... artistul **Tedy Stîngă**.

Pentru toate aceste lucruri, EUROPE DIRECT Teleorman vă spune: **MULȚUMESC!**

